

The Sound of Music - Emma Malfiet

The Sound of Music. Je moet bijna van een andere planeet zijn als je deze film nog nooit hebt gezien. Ieder jaar rond kerst of nieuwjaar is er wel een of andere zender die de derde meest succesvolle film programmeert. De story van de Von Trappfamilie is ondertussen genoegzaam bekend. Vorig jaar kwam de musical terug op de proppen in ons Vlaanderen en VTM speelde hier handig op in door op zoek te gaan naar Maria. Een lentelang vergaapte heel Vlaanderen (of toch een groot deel ervan) zich aan de elf kandidaten en uiteindelijk won Deborah De Ridder het pleit. Tijdens het programma zocht men ook naar kandidaten voor de Von Trappkinderen en Jan en Hella Malfiet schreven hun dochtertje Emma in voor de audities. Wie niet waagt, die kan niet winnen... Emma haalde het. Dus de moeite waard om even een babbel te hebben met dit jonge Zeelse talent. Ze werd meteen onze jongste Mens van bij Ons die ik ooit interviewde, alhoewel mama Hella heel vaak moest souffleren.

Onmiddellijk na de bewuste uitzending waarin de oproep gelanceerd werd, stuurden ze een e-mail waarin Emma zich kandidaat stelde voor de audities. Twee jaar geleden hadden Jan en Hella er ook al aan gedacht voor de musical van Annie, maar toen vonden ze hun oudste dochter nog te jong. Alleen de kans eens een auditie mee te maken, vonden ze de moeite waard om in te schrijven. Vorig jaar in april vonden de eerste audities plaats. Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen uitverkoren, schreef de evangelist Mattheus en dat moet een wijze man geweest zijn. Zo maar eventjes 500 Vlaamse kinderen voelden zich geroepen voor een rolletje in de Von Trappstory. Slechts 24 kinderen had men nodig. Ze zochten vier groepen van zes kinderen want de oudste dochter, Liesl, werd gespeeld door een heuse actrice. De vier groepen waren een noodzaak gezien de wet op de kinderarbeid.

De audities telden zo maar eventjes vier schiftingen. In de eerste ronde moesten de kandidaten hun zangtalent tonen door het liedje 'Doremi' te zingen, in ronde twee werd er gefocust op het dansen, de opdracht voor ronde drie was een tekst instuderen en last but not least was een combinatie van alle talenten. Het werden voor Emma en haar ouders spannende weken want de laatste ronde was ergens einde mei. Toen viel het verdict en Emma was één van de uitverkorenen. Ze kreeg de rol van Gretl, het jongste kind van het gezin dat de harten mag veroveren van alle toeschouwers. Een dankbaar rolletje dus.

Veel tijd restte er niet meer. Begin juli 2009 begonnen de repetities al. Om de twee dagen werd ze verwacht in de stadschouwburg van Antwerpen. Gelukkig waren er nog twee kinderen uit de regio: Lauranne uit Lokeren en Arno uit Gent. Vrij snel ontdekten de ouders het voordeel van carpooling en dus werd de parking van de MacDonalds in Lokeren de plaats van samenkomst.

Repeteren was alles behalve schapenwachten. Meestal werd er gerepeteerd van halftien tot de klok van zessen. In het begin was dat wel zwaar voor Emma. Ze hadden een stem- en danscoach, soms enkel zang of dans en af en toe een combinatie van beide. Twee weken repeteerden de kinderen apart en de derde week verschenen ook de volwassen acteurs. In de vierde week werd heel de musical al doorlopen met belichting, decor, zenders en alles wat je maar kan indenken aan technische snuffjes. Tussen al de repetities door moest ze natuurlijk haar teksten leren, maar dat vlotte vrij makkelijk. Op 21 augustus was er dan de première, juist op de verjaardag van mama Hella. Een mooier geschenk kon ze van haar dochter niet krijgen. De musical liep in Vlaanderen van 21 augustus tot en met 7 november. Soms speelde ze drie keer per week en af en toe zelfs twee voorstellingen op één dag.

Hoe je acteren kan combineren met school, was een voor de hand liggende vraag. Het is niet vanzelfsprekend dat een kind zoveel dagen op school afwezig is. Emma zit in het derde leerjaar van de gemeenteschool. Ze is een vrij schrandere kind en is bij de primussen van de klas. Aan de school werd de vraag gesteld of het kon en na rijp beraad oordeelde men daar dat dit wel mogelijk was. Er werd een soort contract opgesteld waarin er duidelijke afspraken op papier kwamen. Als Emma een avondvoorstelling had, moest ze de volgende dag pas om halfelf op school zijn maar ze moest wel inhalen wat ze gemist had. Dat vormde hoegenaamd geen probleem.

Bij de laatste voorstelling vroegen ze Emma of ze mee wou naar De Efteling. In de voorstellingen van de musical in de Winter-Efteling hadden ze nog een Gretl te kort. Ons Emma had de smaak te pakken en na een babbel thuis werd er beslist om 'ja' te zeggen op dit aanbod. Twee maandenlang mocht ze dus onze Noorderburen ontroeren als de kleinste spruit van de Von Trapps. De voorstellingen op zich waren verdomd leuk, alleen de verplaatsingen naar de Efteling waren saai. Kaatsheuvel ligt nu eenmaal niet aan de achterdeur en logies waren er niet voorzien. Dus was het iedere dag zo'n 260 kilometer bollen heen en terug. Voor elke voorstelling kregen Jan en Hella twee vrijkaarten en ze zijn wel een aantal keren gaan kijken maar dikwijls mochten familie, vrienden en kennissen het van hen overnemen. Na dat Hollands avontuur volgden er nog de hernevingen in de stadschouwburg van Antwerpen en Het Capitool in Gent. En weer werden er audities gehouden omdat men van vier groepen kinderen twee groepen wilde maken. Emma haalde het zonder problemen alleen kreeg ze de rol van Marta, het tweede jongste meisje.

Die nieuwe rol was wel tof en vormde een uitdaging op zich maar Emma speelde toch liever Gretl. Dat was een rolletje op haar lijf geschreven en als Gretl kon ze zonder problemen de harten van het publiek veroveren. Veel was blijkbaar niet genoeg want daarna wilden de producers nog eens de boer op in Nederland: de Carré in Amsterdam, Rotterdam, Groningen, Breda, Appeldoorn... Op dat moment vonden Jan en Hella dat het welletjes was geweest en hebben ze wijselijk bedankt voor het aanbod. Emma had op dat moment al het meest gespeeld van alle kinderen.

Als ik hen vraag hoe ze erop terugkijken, zeggen ze dat het echt een superervaring was. In al die maanden hebben ze veel mensen leren kennen en heel 'The sound of Music' bracht echt leven in de Malflietse brouwerij. Toch mag je het niet onderschatten, vult Jan aan. het voorbije jaar was echt zwaar. Vakantie nemen zat er in 2009 niet in gezien er vooral in juli en augustus werd gerepeteerd en voor de rest was het heel de tijd organiseren en plannen om alles rond te krijgen. Of ze hiervoor ook werd betaald? Mama Hella was iets te laat met haar hand om Emma de mond te snoeren. Zo spontaan zijn kinderen. Ik ben zo fair om dit niet wereldkundig te maken en noteer de versie van Hella. Ze werd inderdaad betaald per voorstelling en het geld is op een rekening gestort. Tot haar achttiende blijft dit bedrag vaststaan. Een leuk spaarpotje dus. Toch, zegt Jan waren de kosten groter dan de baten. Als je nog maar uitrekent hoeveel kilometer we gereden hebben dan snap je vlug dat dit geen erg lucratieve bezigheid was, maar dat vonden we op zich geen probleem.

Meer dan 100 000 mensen hebben ons Emma gezien, zij heeft iets fantastisch meegemaakt en dat op zich is onbetaalbaar. We vinden het plezant dat ons Emma de talenten die ze van ons geërfd heeft, gebruikt, voegt Hella eraan toe. Jan en Hella zijn reeds jaren actief in Koreo Piko. Maar Emma kan blijkbaar naast dansen ook nog zingen en acteren en dat ze die drie goed kon combineren maakt haar zo waardevol voor de producers. Toch blijven beide ouders vrij nuchter in heel de zaak. Dat in tegenstelling tot de ouders van de Nederlandse kindacteurs. Die flipten gewoon, lacht Jan, en zij konden helemaal niet begrijpen dat we niet alle vertoningen kwamen kijken. Die Hollandse oudjes kwamen op de proppen met allerlei gadgets die ze zelf lieten maken. Zij vonden dit hartstikke leuk, wij vonden het gewoon te gek om los te lopen.

Voor Emma is het avontuur voorbij. Alhoewel... De volgende productie is 'Oliver' naar het boek van Charles Dickens Oliver Twist. Ook hier nam ons Emma deel aan de audities en werd ze –als meisje- geslecteerd voor de boefjesbende. Een hele eer dus. Maar Jan en Hella hebben er een paar nachtjes over geslapen en dan maar beslist om even te passen. Het voorbije jaar was soms een beetje van het goede te veel en deze zomer heeft het gezin een reisje naar Spanje geprogrammeerd. De zomer zal dus iets minder hectisch zijn en de familie Malfliet kan even bijtanken. Maar dat 'The sound of Music' een vervolg zal kennen, daar durf ik mijn hand voor in het vuur steken. Emma heeft de microbe te pakken, zoveel is duidelijk!

Bedankt Emma, Jan en Hella voor den babbel.